

Bet. o. Lovf. om udenf. Ægteskab avl. Børns og disses Mødres Retstilling.

Idet de blotte Redaktionsændringer lades uomtalte, skal det om Ændringsforslag Nr. 4 bemærkes, at der ikke er nogen Grund til her at give en Regel om Moderens Underholdspligt, da hun altid har fuld Forsørgelsespligt overfor Barnet. Derimod er der vistnok god Grund til at udvide Faderens Underholdspligt, ikke blot naar Moderen er død, men ogsaa naar hun er bortrejst eller forsvunden, idet Hovedreglen bør være, at først naar begge Forældres Evne til at underholde Barnet svigter, bør det offentlige træde til.

Reglen om, at Underholdsbidraget i visse Tilfælde kan bortfalde før Barnets fyldte 18de Aar, bør i Fremtiden som hidtil knytte sig til det fyldte 14de Aar, idet fra dette Tidspunkt et meget stort Antal ogsaa af de i Ægteskab fødte Børn, maa sørge for sig selv. Det findes derhos rigtigt at udtale, at Retspligten for en Fader til at sørge for sit Barn udenfor Ægteskab efter dets fyldte 14de Aar maa begrænses til de Tilfælde, hvor han evner at sørge for sine ægtefødte Børn ud over dette Tidspunkt (Nr. 6).

Det findes at være rigtigt at træffe særlige Bestemmelser for de Tilfælde, hvor Pligten til at underholde et Barn overtages mod et Vederlag, der ydes en Gang for alle, for at forebygge, at der i saadanne Tilfælde kan være økonomisk Fordel ved Barnets Vanrøgt og deraf følgende Død (Nr. 7).

Til § 3.

Det vil formentlig være hensigtsmæssigt, at Bestemmelserne om Barnets Arveret efter Faderen komme til at udgøre en særlig Paragraf (ny § 9), og at der i denne sondres mellem Betingelserne for Arveret og Reglerne om, hvorledes Faderskab bevises.

Derhos bør der i Lovforslaget optages en Regel, der gør det muligt at undgaa Moderens Edsaflæggelse, naar den af hende udlagte Mandsperson er enig med hende om, at han er Barnets Fader (Nr. 10, Stykke 3).

Bortset herfra følges med Hensyn til Udvalgenes Betænkninger m. m.

den Rettergangsform, der anvises en Moder, som kræver Arveret for sit Barn, Lovforslaget i det væsentlige. Dog findes det hensigtsmæssigt, at Paastand om Arveret kan fremsættes under selve Underholdssagen (Stykke 4—6).

At der fastsættes en Forældelsesfrist for Kravets Fremsættelse, er en ny Bestemmelse, som findes nyttig for at forebygge Pengeafpresning (Stykke 7).

At der i Lovforslaget er givet det Barn, hvis Forældre ikke have indgaaet Ægteskab, Ret til i Faderens Bo i Stedet for Arveret at kræve Underholdsbidrag for Tiden efter hans Død, er en Begunstigelse til dette fremfor Ægtebarn, der turde være ubegrundet, naar Barnet ved at faa tillagt Arveret i øvrigt stilles lige med Ægtebarn (Stykke 8).

Til § 4.

Det skønnes ikke at være rigtigt at udelukke Moderen fra at faa Underholdsbidrag af det offentlige, fordi Faderen er forsvunden i Tiden efter, at hans Underholdspligt er bevist, men førend Overøvrighedens Fastsættelse af Bidraget er forkyndt for ham (Nr. 13).

At Leveattesten indeholder Oplysning om, at og hvor Barnet er i Pleje, er nyttigt af Hensyn til Regelen i § 5, sidste Stykke (Nr. 14).

Til § 5.

Det synes ønskeligt at skaffe noget større Betryggelse, end Lovforslaget giver, for at Underholdsbidrag til et Barn, der er sat i Pleje, komme Plejeforældrene i Hænde (Nr. 16).

Til § 9.

Der er til denne Paragraf stillet et Ændringsforslag af Justitsministeren, der er tiltraadt af Udvalget.

I Overensstemmelse hermed er Udvalget — i Tilslutning til Justitsministeren — enig om, at den besvangrede Kvinde skal kunne skride til Sagsanlæg om Underholdsbidrag paa et tidligere Tidspunkt end efter Udløbet af den sjette Svanger-